

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člene 16, 18 in 20(b) Direktive 2012/29/EU⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotujejo temu, da bi morala biti žrtev ponovno zaslišana pred sodiščem v spremenjeni sestavi, če ena od strank v postopku v skladu s členoma 511(2) in 525(2) zakonika o kazenskem postopku (kot se ustaljeno razlagata v zadevni sodni praksi) zavrne soglasje k branju zapisnikov izjav, ki jih je ista žrtev ob upoštevanju kontradiktornosti že podala v istem postopku pred sodiščem v drugačni sestavi?

⁽¹⁾ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL 2012, L 315, str. 57).

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 22. januarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 10. novembra 2017 v zadevi T-180/15, Icap plc in drugi/Evropska komisija

(Zadeva C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley, B. Mongin, agenti)

Druge stranke v postopku: Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (ICAP)

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo (točke od 281 do 299 in izrek) razveljavi v delu, v katerem so globe v členu 2 izpodbijanega sklepa razglašene za nične;
- zavrne peti in šesti tožbeni razlog, ki ju je podjetje ICAP pred Splošnim sodiščem navedlo v zvezi z globami, in na podlagi svoje neomejene pristojnosti določi ustrezne globe za podjetje ICAP;
- podjetju ICAP naloži plačilo vseh stroškov tega postopka in odločbo o stroških iz sodbe na prvi stopnji prilagodi tako, da bo odražala izid te pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v utemeljitev pritožbe navaja ta pritožbeni razlog:

Komisija trdi, da je Splošno sodišče v sodbi T-180/15, Icap plc in drugi/Komisija (EU:T:2017:795), napačno uporabilo sodno prakso Sodišča v zvezi z obrazložitvijo, ki se zahteva ob naložitvi glob. Sodba Splošnega sodišča naj bi odstopala od temeljne sodbe C-194/14 P, AC Treuhand/Komisija (EU:C:2015:717, točke od 66 do 68), in Komisiji nalagala strožno obveznost, naj podrobneje obrazloži metodologijo, ki je bila uporabljena za izračun glob, naloženih za kršitve člena 101 PDEU, zlasti kadar se uporabi odstavek 37 Smernic o globah. Namen pritožbe Komisije naj bi bil, da bi se odpravila resna napačna uporaba prava, ki naj bi jo storilo Splošno sodišče, ki bi, če bi bila sprejeta, škodila sposobnosti Komisije, da določi ustrezne globe, s katerimi bi dosegla zadosten odvrčilen učinek. Pravilna razlaga obveznosti obrazložitve, ki ustreza zahtevam iz sodne prakse, ki je navedena v sodbi C-194/14 P, AC Treuhand/Komisija (EU:C:2015:717, točka 68), naj bi bila nujna za doseganje tega cilja. Nasprotno pa naj bi strožja obveznost obrazložitve v zvezi z globami, ki zajema notranja posvetovanja in izračune vmesnih korakov, posegala v diskrecijsko pravico Komisije glede določitve glob, tudi ko se opre na odstavek 37 Smernic o globah. Ta odstavek naj bi bil določen prav z namenom, da se Komisiji omogoči, da od Smernic o globah odstopi v netipičnih primerih, kot je to na primer pri nalaganju glob pomagačem. Kot so priznala sodišča Unije, naj bi Komisija morala obdržati polje proste presoje in diskrecijsko pravico za določanje ustreznih glob.